

عنوان مقاله:

بازخوانی مادی و اجتماعی روابط جمهوری اسلامی ایران و عربستان سعودی در دوره دولت سازندگی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات بین المللی، دوره 19، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

مهدی علیخانی - استادیار عضو هیات علمی گروه روابط بین الملل، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

جمهوری اسلامی ایران و عربستان سعودی پس از وقوع انقلاب اسلامی وارد یک دهه تعارض و تقابل که الگوی پر تکرار در روابط شان بوده است، شدند. اما تحولات هویتی، ژئوپلیتیکی و بین المللی حادث در دهه ۱۹۹۰ موجب تغییر این الگوی حاکم بر روابط آن ها شد. هدف این مقاله، بازخوانی روابط تهران و ریاض در دوره پس از جنگ است تا بررسی کند «چگونه و متاثر از چه عواملی، دو کشور از تعارض و تقابل به سوی بهبود مناسبات حرکت کردند». سوال مقاله این است که «چه عواملی موجب حاکم شدن الگوی همزیستی به جای تعارض در روابط ایران و عربستان سعودی طی سال های ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۶ گردید؟». یافته این مقاله که با روش تحقیق توصیفی-تحلیلی و بهره گیری از دو رویکرد اجتماعی (سازه انگاری) و مادی (واقع گرایی) صورت گرفته این است که «ساختار اجتماعی حاکم بر روابط ایران و عربستان سعودی در سال های ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۶ موجب شد تا محیط آنارشیک بین المللی و منطقه ای که موجب سوءظن و بی اعتمادی دو کشور شده بود، تحلیل رفته و با تغییر فرهنگ دشمنی حاکم بر روابط، آن ها به سوی همزیستی مبتنی بر عدم تقابل هویتی و تبدیل تعارض ژئوپلیتیکی به رقابت، با وجود فشارهای ساختاری حرکت کنند».

کلمات کلیدی:

روابط ایران و عربستان، دولت سازندگی، بازتعریف هویتی، رقابت های ژئوپلیتیکی، بازتوزیع قدرت بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1644516>

